

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234599280/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

været i Hvii, sad paa Højen med Ida, indtil Frøken Rosenfeld gik op ad Højskrænten og løftede Ida ud over Stakittet:

— Hende ta'er vi med os, Fru Brandt, sagde hun.

Nede i Lunden lo og snakkede de, saa man hørte dem langt bort, mens de surrede Egeløv og Asters om Klædesnorene.

Frøken Adlerberg bandt med Handsker paa:

„For det frygtelige Stads snærer Ens Fingre, sagde hun og trak hvert tiende Minut Handskerne af for at vise Feddersen, om hun ikke fik røde Mærker.

Ida gik rundt og bukkede sig og samlede alle de glemte Asters op fra Jorden og lagde dem i Skødet paa Frøken Rosenfeld.

— Tak, lille Ven, sagde Frøken Rosenfeld.

Apotekerfruen, der var fuld af Garneringer og sad ved Siden af Frøken Adlerberg, sagde:

— Ja, det er frygteligt med Hænderne. Franz (det var Apotekeren) taalet heller aldrig, at jeg rører mig for mine Hænder.

— Det gaar bort med lidt Glycerin, sagde Frøken Rosenfeld:

— Tak, min Ven.

Det var Ida, som blev ved at samle Blomster med altfor korte Stilke.

Brandt kom til, han gik til og fra, med alle ti Fingre ravnsorte af Krudt: han lavede Raketter og farvede Lys nede i Kontoret.

— Jo, sidste Aar, sagde han, var de rigtig gode — de gik alle af undtagen én. Men da Etatsraaden blev Konferensraad, havde Eriksen, min Fuldmægtig, lavet en Sol . . . det var kønt.

Brandt stod foran Frøken Rosenfeld:

— Naa, De har Barnet, sagde han og smilte og klapede Ida henover Haaret med de sorte Fingre.

— Men De skulde passe paa Deres Hoste, Hr. Godsforvalter, sagde Frøken Rosenfeld.

Brandt gik og hostede slemt paa det sidste.